

Resolució 94/2017, de 21 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 97/2017.

Administració reclamada: Departament de Salut. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Normativa sobre baixes mèdiques.

Sentit de la Resolució: Inadmissió.

Resum: El que pretén la persona reclamant són les raons jurídiques per les quals no se li reconeix una prestació sanitària o social i això és quelcom que excedeix del dret d'accés a la informació pública, ja que el que demana pròpiament no és informació pública.

Paraules clau: Informació pública. Informes o dictàmens. Sanitat. Seguretat social.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 7 de març de 2017 es presenta a la GAIP la Reclamació 97/2017, en relació amb la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant demana de seguir el procediment de mediació.
2. El 26 de gener de 2017 la persona reclamant va demanar a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) informació sobre la normativa jurídica en base a la qual es va instruir al metge de capçalera a fer-la desaparèixer del sistema de baixes mèdiques. Explica que ha enviat una sol·licitud similar a diversos organismes i que segons el seu metge de capçalera el seu estat de salut justificaria la baixa temporal.
3. El 21 de febrer de 2017 li respon la Directora General d'Ordenació Professional i Regulació Sanitària del Departament de Salut (DGOPRS), estimant la sol·licitud anterior i lliurant-li un informe que justificaria perquè la persona reclamant no tindria dret a comunicats de baixa mèdica i li facilita informació sobre les disposicions aplicables.
4. El 7 de març de 2017 la persona reclamant presenta aquesta Reclamació, que argumenta assenyalant que la resposta que se li va donar no contindria els arguments legals adequats, ni li donaria explicacions de la seva desaparició en el sistema de baixes mèdiques en el que te 26 confirmacions en paper.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

Entre altres requisits, les reclamacions a la GAIP han de complir els següents (apartats 4 i 14 del seu Manual de Reclamacions): el seu objecte ha de ser informació pública, ha d'haver estat sol·licitat prèviament a l'Administració i no ha d'haver estat satisfet o complimentat per ella.

En aquest cas la sol·licitud presentada per la persona reclamant va tenir resposta per part de la DGOPRS, tot i que podria haver estat perfectament inadmesa, perquè el que demanava eren més les raons jurídiques per les que no podia gaudir de determinats drets sanitaris o socials, que informació pública en sentit estricte. Cal tenir en compte que la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) reconeix i regula el dret a obtenir informació pública, entenent per ella la informació existent efectivament a mans de l'Administració. El que no empara aquesta llei és que l'Administració faci informes o respongui consultes, pretensions que poden ser perfectament legítimes i sustentades per altres lleis, però no per l'LTAIPBG ni pels procediments i institucions d'accés a la informació pública; de fet, l'article 29.2 LTAIPBG disposa que han de ser inadmeses les sol·licituds que fan consultes jurídiques o que demanen informes o dictàmens. El que protegeix l'LTAIPBG és poder obtenir informació que ja existeix, no que l'Administració l'elabori a demanda de cada persona interessada.

Malgrat el que s'ha assenyalat, la DGOPRS va resoldre la consulta formulada per la persona sol·licitant, que ara reclama perquè considera que els arguments proporcionats no són els adequats. Bé, si és aquest el cas, si escau podrà demanar els aclariments o formular els recursos que corresponguin, però no en exercici del dret d'accés a la informació pública, ni davant la GAIP, que no té competència per atendre reclamacions que no tinguin per objecte l'accés a informació pública, en el sentit indicat al paràgraf anterior.

Per una altra banda, una de les raons exposades per fonamentar la Reclamació és que l'Administració no li hauria donat explicació sobre la seva desaparició del sistema de baixes, malgrat disposar de 26 comunicats en paper; cal dir que aquesta sol·licitud, a més de ser dubtós que constitueixi informació pública, no consta que fos formulada anteriorment a l'Administració, i també seria inadmissible per aquest motiu.

Ateses les anteriors consideracions, cal resoldre que procedeix la inadmissió d'aquesta Reclamació, ja que allò que es reclama no és pròpiament informació pública a mans de l'Administració, sinó més aviat una consulta, informe o arguments jurídics, de manera que hi concorre la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.2 LTAIPBG.

2. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 de març de 2017, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 97/2017, perquè pròpiament no demana informació pública.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 97/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 21 de març de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.